

**GITTE NIELSEN & KAREN TOFTEGAARD
WILDTOPIA**

**PROJEKT:
EDINBURGH
FESTIVAL
FRINGE**



Anslag til Edinburgh Festival Fringe (EF)

De kreative producenter Karen Toftegaard og Gitte Nielsen (Wildtopia) var på Edinburgh Festival Fringe fra d 20. – 26. august under British Council Showcase 2017. Edinburghs Festival Fringe, forvandler hvert år Edinburgh, i 4 uger i august, til verdens største scenekunsthøjsfest. På festivalen vises der over 7000 forestillinger (nogle rent amatør og små gadeshows) men ca. 4.500 forestillinger er professionelle forestillinger fordelt på et utal af venues. Alle steder i Edinburgh kommer i brug som venues i denne måned, både skoler, universiteter, kirker, boghandlere, barer m.m. og forestillingerne er fra hele verden. Fælles for dem alle, er ønsket om at turnere.

Dette er en rapport til hjælp for alle, der overvejer at tage på Edinburgh Festival Fringe med en forestilling.

Wildtopia har talt med

- cheferne for 5 ud af de 6 mest betydningsfulde og største venues. Samt lederen for den mindre venue Dancebase, der har en skarp danseprofil.
- folkene bag nationale showcases som Big in Belgium, Canada Hub og From start to Finish. Alle er showcases som præsenterer forestillinger fra deres respektive lande under én paraply - ét brand.
- PR bureauet Holmer Simpson Productions.
- Wolfgang Hoffmann, chef for agenturet Aurora Nova, der havde et større program af sine egne forestillinger på EF – præsenteret i en fælles flyer sammen med forestillinger på Canada Hub. Wolfgang Hoffmann var også på udkig efter flere forestillinger.
- Neil Webb – direktør for British Council Showcase

Vi har deltaget i British Council Showcase 2017, i opening ceremony, producers breakfast, daglige breakfasts, pitch session og en gennemgang af forestillingerne i deres program, præsenteret bl.a af Englands mest respekterede anmelder Lyn Gardner fra The Guardian.

Spillere på Edinburgh Festival banen

Edinburgh Festival Fringe, Edinburgh Fringe Society, Edinburgh International Festival, Edinburgh Festivals er nogle af de navne, som flyver i luften, når man træder ind på Edinburgh scenen.

Edinburgh International Festival blev grundlagt i 1947 med en mission om at være en kulturevent i verdensklasse, der kunne samle publikum og kunstnere fra hele verden. De præsenterer udvalgte større værker fra hele verden og betaler for at præsentere værkerne. Lige fra begyndelsen opfordrede de kunstnere, der ikke var en del af festivalen til at vise deres værker sideløbende med festivalen. Det er den del, der er blevet til Edinburgh Festival Fringe.

Edinburgh Festival Fringe er vokset op omkring den internationale festival – heraf navnet – kanten/kransen rundt om den internationale festival. Der er god hjælp at hente for både kunstnere og producenter på <https://www.edfringe.com/>

Edinburgh Fringe Society blander sig uden om det kunstneriske program og arbejder udelukkende på at styrke Edinburgh Festival Fringe som platform. De arbejder primært på tre forskellige planer – at støtte alle deltagere, guide publikum (herunder outreach-initiativer) og promovere festivalen internationalt. Det er en god idé at se hvilke temaer, de fokuserer på, så man ved hvilke spor, de kommer til at lægge vægt på. I 2018 har de f.eks. et fokus på unge.

Edinburgh Festivals er en paraplyorganisation, der koordinerer samarbejdet mellem en række festivaler i Edinburgh (film-bog-billedkunst-scenekunst). Hvis man vil lave en national/regional indsats er det en god idé at samarbejde med denne organisation.

Venues på Edinburgh Festival Fringe

Det er vigtigt at gøre sig klart, at nogle forestillinger ikke passer til Edinburgh fordi scenekravene er for store. Der er ikke så mange store scener på festivalen, og mange scener er kun oprettet til festivalen. Resten af året fungerer de f.eks. som universitet eller kirke. Man skelner mellem pay-per-show venues og kuraterede venues.

De 6 største venues på EF er (bortset fra den rent kommercielle Gilded Balloon):

The Pleasance, Assembly, Underbelly, Summerhall, C-venues, og Traverse (Traverse er et teater hele året).

Fælles for disse venues og flere mindre venues, som Zoo venue og Dancebase, er at de alle præsenterer flere forestillinger på hver af deres scener, så der ca. er 6 forskellige forestillinger på en scene, der hver især har ca. 30 min til get in og get out. Assembly planlægger for eksempel 10 forestillinger på en dag på hver venue. Programmet begynder kl. 10 og varer til midnat.

De fleste forestillinger spiller hele festivalen og varer i gennemsnit en time. Sceneskiftet mellem de forskellige forestillinger varer 15-20 minutter. Flere venues arbejder dog med, at man kan tilkøbe sig mere tid til sceneskift eller forhandle med spillestedet om det.

Fælles er også, at alle vælger forestillinger ud fra ansøgninger og videoptagelser af forestillinger. Alle skal igennem det officielle online ansøgningssystem – lige gyldigt om man har en aftale med en scene eller ej. Man kan typisk ansøge fra midt januar til begyndelsen af april, hvor der er deadline for registrering af en forestilling til EF programmet.

Pleasance, Underbelly og Assembly er klart mest opsøgende og ser mange forestillinger igennem året for at sikre en variation og kvalitet i deres program.

Kort beskrivelse af hver venue:

The Pleasance: Har et ry for at være stærkest på teater. 20 Scener fordelt på et stort universitet. ca 250 forestillinger. De ser en del af de forestillinger de tager ind, og har en del scener med kapacitet til 110 men flest på 200-400 publikummer. (Kristján Ingimarsson Company har spillet her). Der er en åben gård, hvor der er mulighed for mange møder i løbet af både dagen og om aftenen.

Underbelly: Har et ry for at huse store cirkus forestillinger, men satser også på 'new writings'. Har 4 venues og 17 scener. De rejser og ser en del af de forestillinger, de tager ind, leder eksempelvis også på Cinars og Adelaide Festival. De har et kontor i London og deres "purple cow-scene" er også i London og har derudover været i Hong Kong. Så det er en scene, der tænker mobilt og internationalt. De har også en eksklusiv klub.

Summerhall: Har ry for at være gode programmere generelt. Det er ikke en stor venue, men det har et stærkt kunstnerisk brand, 6 scener og flere små "lokaler" som de kalder det, 148 forestillinger. De har dog kun én scene med kapacitet til 150 publikummer, ellers mindre kapacitet. De præsenterer ikke comedy siger de, men der er humor i mange af deres forestillinger. (Livingstones Kabinet og Teater V har spillet her). De vælger næsten kun forestillinger ud fra video og personlig kontakt, men ser ikke nødvendigvis forestillingerne. Her er klubben åben. Mange branche-folk mødes i Summerhall-gården efter dagens forestillinger. Der er adgang for alle.

C-venue: 6 venues og 17 scener der huser 171 forestillinger. De tager mange "universitetsforestillinger" ind, og har et ry for at være uorganiseret med en uklar profil. C-venue vælger kun ud fra videoer. (Don Gnu har spillet her). Dette er en pay-per-show venue. De kuraterer ikke, men er interesserede i at fylde deres scener op. Teatret rykker ind med et hold fra London hvert år, hvor de bygger scener op i forskellige bygninger som f.eks. et universitet, en kirke eller lignende.

Assembly: 7 venues og 21 scener. De har en kommerciel profil og har ry for at have en lidt rodet profil med både comedy, nycirkus og teater. De tager lige som de andre kommercielle venues, som The Pleasance og Underbelly, også andre værker ind med en lidt smallere kunstnerisk profil. Fælles for disse venues er, at de skal tro på, at de har et publikum til forestillingerne. De rejser meget rundt og ser så meget som muligt af det, de præsenterer. Samtidigt består ca. 20% af deres program af kunstnere, som de har opbygget en tæt relation med og et publikum for gennem årene. De har også en eksklusiv klub.

Traverse: Helårs teater der programmerer 'new writings'. De er mest kritiske i forhold til sit program. Vi nåede ikke at mødes med dem. Nassim Soleimanpours nyeste show NASSIM blev en af de store succeser på dette års festival. Dette show var en del af Aurora Novas program.

Dance Base: ledes af Morag Deyes, der har lavet flere nordiske samarbejder, bl.a. med Jesper de Neergaard på Bora Bora (NordDance). Scenen er helårlig og har gode tekniske vilkår for dansere. Den går for at være Edinburgh Fringes dansescene med performance- og danseforestillinger. Programmet under Edinburgh Fringe er kurateret. I 2017 præsenterede de bl.a. Taiwan Season (Showcase) og det helt nye initiativ Arab Arts Focus (mindre showcase). De har én veludstyret scene (Don gnu har spillet her). De faciliterer en række internationale residencies i løbet af året. Scenen bliver rost af producenter, fordi den giver gode samarbejdsvilkår med hjælp til PR og prøver. Vilkårene er dog stadig noget, der skal forhandles.

Økonomisk:

Når man er blevet inviteret til at vise sin forestilling så skal man betale en garanti, som er en procentsats af det antal sæder, der er i den sal, hvor man spiller. Typisk laver man en split-deal på billetindtægterne, hvor kunstnere får 60% og spillestedet får 40% (billetprisen er et sted ml. 10-15 pund). Man skal næsten alle steder lægge 20% af de 40% som spillestedet modtager, up front + man skal regne med en minimums PR pakke som typisk kun er inhouse plakater og annonce i det enkelte venues program. Derudover betaler man et deltagelsesgebyr på omkring 300 pund.

For at skabe opmærksomhed om sin forestilling må man have ekstra penge til PR (flyers, plakater i bybilledet, annoncer, presse m.m.). Alle venues kan pege på et bureau, som man kan tilkøbe ydelser hos. Stort set alle forestillinger har 2-for-1-pris-billetter de første 4 spilledage for at få folk ind i salen og det er vigtigt, at man selv gør en indsats for at skaffe publikum. De fleste kunstnere går selv på gaden med flyers eller sørger for at sprede ordet til både de uformelle og formelle

sociale events.

Man skal selv finde overnatninger, som let kan beløbe sig til 15.000 kr. pr. person i 1 måned. Fragt, fly, lønninger og diæter sørger man også selv for.

Wolfgang Hoffmann/Glynis Henderson og andre agenter...

Rygtet siger, at rigtig mange agenter og teaterdirektører tager til Edinburgh Festival Fringe under festivalen, og folk kommer på forskellige tidspunkter. Derfor er det godt at spille hele perioden. Både Wolfgang Hoffmann og Glynis Henderson tager forestillinger med til EF for at teste, om de får gode anmeldelser og om man kan få publikum ind i salen, samt for at sælge.

De betaler ikke for grupperne, grupperne står selv for alle udgifter, men de vejleder grupperne i, hvad de skal gøre selv og hjælper med at få forestillingerne ind på en venue, som passer til forestillingen (laver de forskellige forhandlinger omkring hands ved get-in/get-out, omkring teknik og omkring PR). De opholder sig også det meste af tiden på festivalen og hjælper til med at få så mange arrangører og pressefolk ind som muligt.

Aurora Nova havde i 2017 et helt program og hjalp også Canada Hub med at få opmærksomhed (han lavede et program for sine egne og Canada Hubs forestillinger), men Aurora Nova promoverede primært de forestillinger, de selv var direkte agenter for. De får ikke selv løn for at have forestillinger der, men de får procenter ved salg, alt fra 15- 40%.

Der er især et stort turnepotentiale i UK, da der kommer mange arrangører fra hele UK. Men også mange internationale presenters kommer til Edinburgh i løbet af hele festivalen. Man skal som gruppe være indstillet på at tage aktiv del i markedsføring og netværke samt dele flyers ud på gaderne.

Hvad mener deltagerne og cheferne for spillestederne generelt er vigtigt, når man spiller på EF.

- Man skal være indstillet på, at der er kamp om publikum og anmeldere.
- De anbefaler, at Comedy er efter kl. 20. og dans/performance/teater er senest kl 19.
- Alle venues leder efter mindst én rockstar i sit program.
- Vigtigt at grupperne har deres egen producent/agent med, som har et værtskab for forestillingen. Et værtskab, der består i både at invitere de relevante presenters/samarbejdspartnere og til helt lavpraktisk at være til stede før og efter forestillingen for at tale med inviterede presenters og samarbejdspartnere – meget sker i disse før- og eftermøder og man kan også være med til at synliggøre hvilke muligheder, der er i forestillingen. Det lyder simpelt, men samtalerne er utroligt vigtige, fordi alt handler om relationer på EdFringe.

Minus ved Edinburgh Festival Fringe:

For opkøbere: Det er så kæmpe stort, at man ofte ser for mange dårlige forestillinger.

For grupperne: Man skal holde modet oppe og være klar på at give den max gas hele måneden. Det er vigtigt, at man er indstillet på at søge penge til ophold, rejser, fragt, diæter og arbejder hårdt for en meget lille løn.

TAK

Vi oplevede en meget stor generøsitet og er meget glade for alle de samtaler og relationer, vi fik etableret med nøglespillere på Edinburgh Festival Fringe scenen. Det har helt klart haft en betydning, at vi begge allerede har et internationalt netværk – Gitte Nielsen som erfaren producer på Kristján Ingimarsson Company, der har spillet på EdFringe flere gange og Karen Toftegaards arbejde i internationalt mindede organisationer som KIT, Camp X og Republique samt som promoter på forskellige internationale salgsmesser som f.eks. Cinars og som international projektmanager på CPH STAGE.

Edinburgh Festival Fringe stemningen handler om at give og modtage informationer, tanker, sammenhænge. Man kan få rigtigt meget ud af deltage i det sociale program – både det uformelle og formelle. Med en samarbejdsindstilling kan man komme langt, fordi faglige sparring er med til at udvikle den mest virkningsfulde strategi. Samtidigt med at man også skal være opmærksom på, at det er behård konkurrence, som man skal få til at se let ud.

Og selvsagt en stor tak til Statens Kunstfond, CPH STAGE og Udviklingsplatformen for Scenekunst.

Venlig Hilsen

Gitte Nielsen og Karen Toftegaard

Wildtopia – kreativt produktionsselskab med internationalt fokus

wildtopia.dk